

3 Februarie

Psalm 139

(Teks: Matteus 13:28-30)

Waarom moet die onkruid tussen die koring groei?

Toe die slawe hoor dat 'n vyand die onkruid gesaai het, wou hulle dit *dadelik* gaan uittrek. Maar die boer weier, want as hulle die onkruid *nou* uittrek, sal hulle die koring saam uittrek.

Ons mag hierdie gelykenis nie op *die Kerk* toepas asof die Kerk nie tug mag toepas nie. Ons mag dit ook nie op *die owerheid* toepas asof misdadigers nie gestraf mag word nie. Waarteen die gelykenis ons wel wil waarsku is dat ons *nie nou* op aarde met die goddelose mag doen wat die Here *by sy wederkoms* sal doen nie!

Laat ons eerlik wees: As ons sien hoe die goddelose soos onkruid die gelowiges verdruk, voel ons lus om saam met 'n Dawid te bid dat God die goddelose uit die weg moet ruim (Ps. 139:19). Maar dit kan tog nie! Hoe weet ons of die Heilige Gees nie dié onkruid, wat ons nou uitgeroei wil hê, later tot bekering wil lei nie? Die ou kerkvader Augustinus het tereg gesê dat die onkruid van vandag die koring van môre kan wees.

Maar wat is ons roeping dan teenoor die onkruid? Moet ons hulle toelaat om hulle goddelose groei ongestoord voort te sit? O nee! Met harte vol brandende liefde moet ons vir hulle bid, hulle na ons Here Jesus toe lei en hulle oproep tot berou en bekering!

En gestel nou hulle wil nie luister nie? Dan sê die Here in Romeine 12:19: "*Dit is my reg om te straf; Ek sal vergeld, sê die Here.*"

Sing Psalm 31:11 en 12

Dr. CJ. Malan (Emeritus)